

Sygn. akt I Ns 112/13

POSTANOWIENIE

Dnia 06 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Ilków

Protokolant : prot. sąd. Aleksandra Wąsiel

po rozpoznaniu w dniu 06 sierpnia 2013 r. w Strzelcach Opolskich

na rozprawie

sprawy z wniosku G. S.

z udziałem (...) SA w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

I. oddalić wniosek;

II. zasądzić od wnioskodawcy G. S. na rzecz uczestnika postępowania (...) SA w K. kwotę 497 zł (czterysta dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 480 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 lutego 2013 roku G. S. wniósł o ustanowienie na jego nieruchomości, obejmującej działkę nr (...), położonej w obrębie miejscowości S., dla której Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą (...), służebności przesyłu polegającą na utrzymywaniu linii energetycznej, prawie do jej konserwacji i napraw na rzecz każdorazowego właściciela urzędzenia przesyłowego – linii energetycznej zlokalizowanej na ww. działce. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od uczestnika postępowania (...) SA w K. jednorazowej kwoty 53.760,00 zł tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności oraz zasądzenie od niego kosztów procesu.

Uzasadniając podniósł, że przez działkę, której jest właścicielem przebiega linia energetyczna należąca do uczestnika postępowania, na której ponadto znajduje się stacja transformatorowa posadowiona na czterech słupach betonowych. Wnioskodawca wezwał uczestnika do uregulowania korzystania z działki, jednak uczestnik nie wyraża gotowości do zawarcia stosownej umowy.

W odpowiedzi na wniosek pismem z dnia 3 kwietnia 2013 roku uczestnik postępowania wniósł o oddalenie wniosku oraz zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania na swoją rzecz.

W uzasadnieniu uczestnik postępowania podniósł, iż linia, w tym stacja słupowa na nieruchomości wnioskodawcy została wybudowana w 1970 roku i przekazana do eksploatacji w październiku 1972 r., która trwa do chwili obecnej. W związku z powyższym uczestnik podniósł zarzut zasiedzenia służebności przesyłu polegającej m. in. na korzystaniu z gruntu w celu eksploatacji urządzeń, w związku z upływem okresu 30 lat, w którym to okresie faktycznie korzystał

z tej służebności. Tym samym uczestnik nabył w/w służebność przez zasiedzenie w październiku roku 2002. Nadto zasiedzenie powyższej służebności wyłącza żądanie jej ustanowienia za wynagrodzeniem.

W kolejnych pismach procesowych złożonych w trybie uregulowanym w art. 207 § 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. pełnomocnicy stron podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich, Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) (dawny nr KW (...)). Powyższa księga wieczysta prowadzona jest dla nieruchomości położonej w S., składającej się z działki nr (...) z mapy (...) stanowiącej sad, pastwisko i teren zabudowany (obecnie inne tereny zabudowane), o łącznej powierzchni 0,3570 ha. Właścicielem powyższej nieruchomości jest G. S. – wnioskodawca.

Na nieruchomości wnioskodawca wznosił budynek gospodarczo – garażowy.

Gmina K. nie posiada dla ww. działki planu zagospodarowania przestrzennego.

Dowody:

- odpis księgi wieczystej k. 9-11;
- wyrys z mapy ewidencyjnej k. 12-13;
- wypis z rejestru gruntów k. 14;
- zaświadczenie, k. 18;
- decyzja nr 194/99, k. 19;

Poprzednikami prawnymi G. S. byli jego rodzice: E. S. i J. S., którzy prawo własności powyższej nieruchomości nabyli na podstawie aktu własności ziemi z dnia 22 października 1975 r. Zostali oni wpisani jako właściciele powyższej nieruchomości w dniu 24 maja 1976 r.

Z kolei poprzednikami prawnymi rodziców wnioskodawcy byli A. K. (1) i A. K. (2), którym na wniosek z dnia 16 marca 1960 roku oraz na podstawie odpisu orzeczenia o wykonaniu aktu nadania z dnia 17 lutego 1960 roku założono księgę wieczystą nr (...). Wówczas była ona prowadzona przez Sąd Powiatowy w O. i obejmowała wtedy działki nr (...) obie z mapy (...), oraz działki nr (...) obie z mapy (...) o łącznej powierzchni 0,8583 ha położone w S..

W dniu 8 maja 1970 r. z księgi wieczystej nr (...) odłączono działkę nr (...) z mapy (...) o powierzchni 0,3844 ha.

Następnie księga wieczysta została przekazana (...) w S. gdzie otrzymała nr KW (...).

Na podstawie wykazu zmian danych ewidencyjnych z dnia 30 grudnia 1975 r. dokonano zmiany, w wyniku którego w miejsce działek (...) obie z mapy (...) i (...) z mapy (...) powstały działki nr (...) z mapy (...) i nr (...) z mapy (...).

W dniu 14 października 1997 r. z powyższej księgi wieczystej odłączono do innej księgi wieczystej działkę nr (...) z mapy (...).

Dowód:

- akta księgi wieczystej (...);

Linia energetyczna 15 kV K.– Ł., z odgałęzieniem (...) – Gospoda, została wybudowana w 1970 roku, wówczas znajdowała się w Rejonie Dystrybucji O.. W dniu 31 października 1972 roku została ona przekazana do Rejonu

Dystrybucji S., która trwa do chwili obecnej. Przekazanie nastąpiło m. in. na podstawie karty inwentarzowej i protokołu przekazania stacji

Na działce nr (...) z mapy (...), należącej obecnie do wnioskodawcy, zlokalizowana jest stacja słupowa transformatorowa o nazwie (...) – Gospoda, na czterech słupach betonowych, typ STS20/250, transformator o mocy 100 KVA, nr fabryczny (...) oraz przebiegają przewody linii 15 kV zasilające tę stację i linia 0,4 kV wyprowadzona z tej stacji. Nazwa stacji (...) – Gospodawynika z tego, że na działce nr (...), będącej obok działki wnioskodawcy w czasie, gdy stacja była stawiana znajdowała się gospoda.

Od stacji transformatorowej do ulicy (...) biegnie linia 15 kV do słupa oznaczonego literą „S” na mapie znajdującej się na karcie 12 akt sprawy. Od tej stacji w stronę ulicy (...) biegną 3 tory linii niskiego napięcia napowietrzne, izolowane 0,4 kV na odcinku około 2 metrów.

Najbliższa stacja transformatorowa, do której biegnie linia energetyczna, jest to stacja (...). Jest to murowana stacja wieżowa – numer inwentarzowy (...), posadowiona na nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, obejmująca działkę nr (...) z mapy (...), której użytkownikiem wieczystym jest uczestnik postępowania.

Od momentu wybudowania linii słupy nie były przesuwane, a stacja transformatorowa nie była przenoszona.

Linia przebiegająca nad działką wnioskodawcy jest linią mało awaryjną. Na przedmiotowej linii dokonywano prac konserwacyjnych oraz naprawczych sporadycznie. Miały one miejsce, odnośnie stacji transformatorowej, w: 1985 r., 1986 r. (dwukrotnie), 1993 r. (trzykrotnie), 1995 r., 2003 r., 2008 r., 2010 r., a odnośnie linii energetycznej w: 1984 r., 1999 r., 2006 r. i 2008 r.

W tym czasie dokonywano wymiany m.in. wypalonych mostków, odgromników, a także wymieniano transformator oraz okresowo dokonywano przeglądu stacji transformatorowej.

Dowody:

- karta inwentarzowa linii WN 15 kV k. 39;
- wyrys z mapy ewidencyjnej k. 40;
- pismo z dnia 11 stycznia 2013 roku, k. 17;
- karta prac eksploatacyjnych k. 45-46;
- zeznania świadka M. T. k. 103-104;

Na działce nr (...) z mapy (...) znajduje się stacja transformatorowa (...), wchodząca w skład linii energetycznej 15 kV K.- Ł..

Decyzją Wojewody (...) nr (...) z dnia 05 października 1994 roku stwierdzającą nabycie prawa użytkowania wieczystego gruntów Skarbu Państwa położonych na terenie Gminy K. oraz prawa własności budynków i innych urządzeń znajdujących się na tych gruntach, stwierdzono, iż m.in. działka nr (...) z mapy (...) obręb S. stanowiąca własność Skarbu Państwa stała się z dniem 5 grudnia 1990 roku z mocy prawa przedmiotem użytkowania wieczystego dotychczasowego zarządcy tj. Zakładu (...) w O..

Linie zasilające połączone sieciowo z takimi obiektami jak: rozdzielnie czy stacje transformatorowe. Stanowią one element sieci.

Dowody:

- decyzja Wojewody (...) nr (...) z dnia 05 października 1994 roku k. 48-50;

- zeznania świadka M. T. k. 103-104;

- informacje o działce, k. 47;

Pismem z dnia 22 listopada 2012 roku wnioskodawca wystąpił do uczestnika postępowania o wypłatę wynagrodzenia z tytułu bezumownego korzystania z gruntu, tj. działki nr (...) za okres ostatnich 10 lat w kwocie nie mniejszej niż 13.440,00 zł z odsetkami ustawowymi oraz do podpisania umowy regulującej korzystanie z nieruchomości za kwotę 53.760,00 zł, a także o wypłatę odszkodowania z tytułu utraty wartości gruntu.

W odpowiedzi uczestnik postępowania podniósł, iż na działce nr (...) z mapy 1 należącej do wnioskodawcy zlokalizowana jest stacja słupowa transformatorowa oraz przebiegają przewody linii 15 kV zasilające tę stację i linia 0,4 kV wyprowadzona z tej stacji a obiekty te zostały wybudowane w 1970 roku, a w tej sprawie doszło do nabycia służebności przez zasiedzenie.

Przed 2012 rokiem ani wnioskodawca, ani jego poprzednicy prawni nie zwracali się do uczestnika postępowania w kwestii ustanowienia służebności przesyłu.

Dowody:

- wezwanie do polubownego załatwienia sprawy, k. 15-16;

- pismo z dnia 11 stycznia 2013 roku, k. 17.

- zeznania świadka M. T. k. 103-104;

Zarządzeniem nr 189/Org/93 z dnia 9 lipca 1993 r. Minister Przemysłu i Handlu dokonał przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego Zakład (...)w O.w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa – Zakład (...) SAw O.. Zostało to ostatecznie dokonane aktem notarialnym z dnia 12 lipca 1993 r. (Rep. A nr (...)) – Aktem przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w Spółkę Akcyjną.

Przedsiębiorstwo Państwowe zostało wykreślone w dniu 31 sierpnia 1993 r. W tym też dniu został wykonany wpis w rejestrze handlowym na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Opolu.

Dowody:

- Zarządzenie nr 189/Org/93 z dnia 9 lipca 1993 r., k. 61;

- akt notarialny z dnia 12 lipca 1993 r. (Rep. A nr(...)), k. 62-68;

- dwa postanowienia Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 31 sierpnia 1993 r., k. 69, 70;

W dniu 14 kwietnia 2004 r. Walne Zgromadzenie Zakładu (...) SA w O. podjęło uchwałę o połączeniu i przeniesieniu całego majątku ww. spółki do Zakładu (...) SA w J., poprzednika prawnego uczestnika postępowania.

Ostatecznie z dniem 01 września 2011 r. nastąpiła zmiana nazwy firmy pod którą działał uczestnik postępowania. W wyniku połączenia (...) SA z (...) SA poprzez przejęcie majątku (...) SA rozpoczęła funkcjonowanie spółka (...) SA w K., pod firmą której działa obecnie uczestnik postępowania.

Dowód:

- odpis KRS nr (...), k. 34-38;

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem był fakt, iż poprzednik prawny uczestnika postępowania, tj. przedsiębiorstwo państwowe – Zakład (...)w O.wybudował w 1970 roku linię energetyczną 15 kV K.– Ł.z odgałęzieniem S.– Gospoda, następnie przekazana do Rejonu Energetycznego S.w dniu 31 października 1972 r.. Bezsporny był fakt, iż eksploatacja powyższej linii trwa do chwili obecnej. Bezsporny był fakt, iż na działce nr (...)z mapy (...)należącej do wnioskodawcy zlokalizowana jest stacja słupowa transformatorowa (...) – Gospodana czterech słupach betonowych typ STS20/250, transformator o mocy 100 KVAnr fabryczny (...)oraz przebiegają przewody linii 15 kV zasilające tę stację i linia 0,4 kV wyprowadzona z tej stacji.

Spór sprowadzał się do ustalenia czy zaistniały wszystkie przesłanki pozytywne do tego, aby ustanowić odpłatną służebność przesyłu, przy jednoczesnym braku przesłanek negatywnych, a tym samym spór sprowadził się do ustalenia jaki wpływ na niniejsze postępowanie miał zarzut zasiedzenia służebności podniesiony przez uczestnika postępowania.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dokumenty, a także w oparciu o zeznania świadka M. T.. W ocenie Sądu nie ujawniono okoliczności, które podważałyby wiarygodność zeznań tego świadka.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca swoje żądanie oparł na treści art. 305¹ k.c., który stanowi, że nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

Treścią w/w służebności jest korzystanie przez przedsiębiorcę w oznaczonym zakresie z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej), w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych. Oznacza to w praktyce możliwość wejścia przez przedsiębiorcę, któremu przysługuje służebność (a w praktyce jego pracownikom, podwykonawcom), na cudzy grunt obciążony służebnością w celu posadowienia tam urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., usunięcia awarii, przeprowadzenia konserwacji czy modernizacji urządzeń przesyłowych.

Biorąc jednak pod uwagę treść zarzutu podniesionego przez uczestnika postępowania w odpowiedzi na wniosek, Sąd pominął analizę w/w przepisu, natomiast dokonał analizy stanu faktycznego pod kątem podniesionego zarzutu zasiedzenia, a tym samym jego wpływu na zasadność wniosku.

Zgodnie z przeważającą linią orzecniczą Sądu Najwyższego, który wielokrotnie wypowiadał się w kwestii dopuszczalności ustalenia faktu nabycia prawa przez zasiedzenie w innej sprawie niż w postępowaniu o zasiedzenie, zdaniem Sądu orzekającego był on uprawniony do oceny w niniejszej sprawie podniesionego przez uczestnika postępowania zarzutu zasiedzenia. Do oceny skuteczności tego zarzutu nie było konieczności przeprowadzenia postępowania przewidzianego w art. 609 i art. 610 k.p.c. (tak m.in. w uzasadnieniu uchwały SN z dnia 21 października 1994 r., III CZP 132/94 oraz w wyroku SN z dnia 12 grudnia 2008 r., II CSK 389/08). Do uznania tego zarzutu za skuteczny nie jest konieczne przeprowadzenie odrębnego postępowania, bowiem nabycie przez zasiedzenie, czy to prawa własności, czy to ograniczonego prawa rzeczowego, jest nabyciem pierwotnym i następuje ex lege. Zatem przy ocenie skuteczności tego zarzutu w niniejszej sprawie nie jest konieczne wydanie w tym zakresie osobnego orzeczenia, bądź też legitymowanie się osobnym orzeczeniem w tym przedmiocie.

Możliwość nabycia służebności przesyłu przez przedsiębiorcę przesyłowego w drodze zasiedzenia nie jest wykluczona. Zgodnie bowiem z art. 352 § 1 k.c.: kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności. Warunkiem zasiedzenia służebności przesyłu jest korzystanie przez przedsiębiorcę przesyłowego z trwałego i widocznego urządzenia, np. stacji transformatorowej, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Nie ma więc przeszkód do uznania przedsiębiorcy, który korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, a nie ma tytułu prawnego do władania tą nieruchomością, za posiadacza takiej służebności.

Biorąc pod uwagę, że instytucja służebności przesyłu uregulowana w art. 305¹ k.c. – 305⁴ k.c. została wprowadzona do polskiego systemu prawnego dopiero ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz o zmianie

niektórych innych ustaw, z dniem 03 sierpnia 2008 r. należy zaznaczyć, że mimo tego możliwość zasiedzenia tego typu służebności jest dopuszczalna. Jako przykład można powołać w tym miejscu uchwałę SN z dnia 7 października 2008 r. (III CZP 89/08), w której SN wskazał, że "przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu (art. 305¹-305⁴ k.c.) dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu w ruchu przedsiębiorstwa".

Dlatego też skoro powołana wyżej ustawa nie zawiera przepisów przejściowych, m.in. w zakresie zasiedzenia służebności przesyłu, należy przyjąć, że jeżeli termin prowadzący do zasiedzenia służebności upłynął przed dniem 3 sierpnia 2008 r. to nastąpiło zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, jeżeli zaś po tej dacie - to nastąpiło zasiedzenie służebności przesyłu.

Wobec faktu, iż uczestnik postępowania podniósł, iż w dniu 31 października 2002 r. nabył przez zasiedzenie służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, Sąd dokonał analizy tego zarzutu przez pryzmat art. 292 k.c., który stanowi, że służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia, a przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio.

Powołany przepis samodzielnie określa charakter posiadania służebności gruntowej jako przesłanki nabycia jej przez zasiedzenie. Przesłanką tą jest posiadanie służebności polegające na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia znajdującego się na cudzej nieruchomości w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność. Chodzi tu więc o korzystanie z nieruchomości będące przejawem władztwa nad nią w zakresie, w jakim uprawnia do niego służebność gruntowa. Władztwo to kwalifikuje się, zgodnie z art. 336 k.c., jako posiadanie zależne nieruchomości. Zawarte w zdaniu drugim art. 292 k.c. odesłanie do przepisów o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie obejmuje tylko kwestie nie uregulowane w zdaniu pierwszym tego artykułu i pozwala na stosowanie do zasiedzenia służebności gruntowej przepisów o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie jedynie "odpowiednio". Do zasiedzenia służebności gruntowej nie ma zatem zastosowania wymagania posiadania samoistnego (art. 172 § 1 w zw. z art. 336 k.c.). Znajdują natomiast odpowiednie zastosowanie przepisy o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie dotyczące przede wszystkim terminów posiadania w zależności od dobrej lub złej wiary posiadacza (art. 172 § 1 i 2 k.c.), czy też możliwości doliczenia posiadania poprzednika (art. 176 k.c.).

Biorąc pod uwagę twierdzenia uczestnika postępowania odnośnie charakteru posiadania tej służebności należy go uznać za posiadacza jej w złej wierze. Teza ta nie została zakwestionowana przez wnioskodawcę. Skoro jest mowa o złej wierze to zgodnie z treścią art. 172 § 1 kc, należy przyjąć, że okresem, z upływem którego uczestnik postępowania mógłby nabyć służebność przez zasiedzenie jest okres 30 lat.

Zatem dla stwierdzenia zasiedzenia wystarczy, że uczestnik udowodniłby rozpoczęcie wykonywania uprawnień odpowiadających służebności gruntowej, a polegającej na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia w oznaczonej dacie i trwanie tego stanu w momencie upływu zastrzeżonego przez ustawodawcę terminu zasiedzenia. W stosunku do uczestnika postępowania wykazał on początkową chwilę rozpoczęcia korzystania z trwałego i widocznego urządzenia jako dzień 31 października 1972. Ustalono, iż po tej dacie uczestnik postępowania, bądź jego poprzednicy prawni, dokonywali na bieżąco prac konserwacyjnych, naprawczych, remontowych. Pobierali też dochody. Ponadto uczestnik postępowania dołączając decyzję Wojewody O.(...) z dnia 05 października 1994 roku, mając na uwadze art. 176 k.c. w zw. z art. 292 k.c., uzasadnił konieczność zaliczenia okresu korzystania z trwałego i widocznego urządzenia przez Skarb Państwa na działce wnioskodawczyni jako jego poprzednika prawnego w okresie od 31 października 1972 r. do dnia 05 grudnia 1990 r.

Wobec powyższego należy uznać, iż po przeprowadzeniu postępowania dowodowego wykazano, iż datą końcową 30 – letniego okresu jest dzień 31 października 2002 r., licząc od 31 października 1972 roku, kiedy to linię energetyczną przekazano do eksploatacji wraz ze stacją słupową.

Co prawda wnioskodawca podniósł zarzut, iż do dnia 1 lutego 1989 roku przedsiębiorstwa państwowe, jakim był poprzednik prawny uczestnika postępowania, sprawowały zarząd mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, co było dzierżeniem, to tym samym biorąc pod uwagę zasadę jednolitej własności państwowej obowiązującej do 1989 r., bieg terminu ewentualnego zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu powinien biec dopiero od tego roku.

Ustalony stan faktyczny nie potwierdza tego faktu, bowiem znalazłby on zastosowanie gdyby zarówno właścicielem nieruchomości obciążonej jak i posiadaczem służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu był Skarb Państwa. Wówczas nie mogłoby w ogóle dojść do zasiedzenia tej służebności, bowiem właściciel nie może nabyć przez zasiedzenie służebności gruntowej na nieruchomości stanowiącej jego własność. Okres posiadania służebności prowadzący do jej zasiedzenia rozpocząłby się wtedy dopiero od dnia 1 października 1990 r., wskutek skreślenia z tym dniem art. 177 k.c.. Do okresu, który rozpoczął się od dnia 1 października 1990 r. mógł być doliczony - zważywszy na uregulowanie zawarte w art. 10 zm. k.c. 1990 r. - tylko okres posiadania służebności gruntowej poprzednika prawnego wnioskodawcy.

W przedmiotowej sprawie skoro Skarb Państwa nigdy nie był właścicielem nieruchomości obciążonej, tj. działki nr (...)z mapy (...), bowiem prawo własności od chwili posadowienia na niej słupów wysokiego napięcia do chwili obecnej przysługiwało osobom fizycznym, tj. wnioskodawcy i jego poprzednikom prawnym, to zarzut ten należało ocenić jako bezzasadny, nie mający wpływu na ustalenie początkowego okresu biegu zasiedzenia służebności.

Tym samym wobec uznania, że w dniu 31 października 2002 r. uczestnik postępowania nabył przez zasiedzenie służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, wniosek o ustanowienie odpłatnej służebności przesyłu jako bezzasadny został oddalony.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd stanął na stanowisku, iż uwzględnienie wniosków dowodowych wnioskodawcy odnośnie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych spowodowałoby niepotrzebne przedłużenie niniejszego postępowania. Ponadto uwzględnienie tych wniosków dowodowych naraziłoby wnioskodawcę na wysokie i niepotrzebne koszty oraz jako nie mające znaczenia dla sprawy miałyby niewątpliwy wpływ na ewentualną przewlekłość postępowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść art. 520 § 2 k.p.c., bowiem w przedmiotowej sprawie interesy stron były niewątpliwie sprzeczne.

Na koszty postępowania złożyły się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 480 zł (zgodnie z § 7 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik uczestnika postępowania sporządził dwa obszernie pisma procesowe, w których zawarł wyczerpującą analizę przepisów prawnych, z powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, które zapadało w podobnych sprawach na przełomie dwudziestu lat. Stawił się na jedyne posiedzenie Sądu. Dzięki jego aktywnemu udziałowi w tym posiedzeniu, poprzez zadawanie pytań świadkowi, a także poprzez spowodowanie doręczenia oryginałów niezbędnych dokumentów (o co wnosił sam pełnomocnik wnioskodawcy) niewątpliwie przyczynił się wyjaśnienia sprawy.

Tym samym w oparciu o treść § 2 ust. 1 i ust 2 ww. Rozporządzenia mając na uwadze opisany wyżej nakład pracy pełnomocnika i jego przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i jej rozstrzygnięcia zasądzono koszty zastępstwa prawnego w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

Mając zatem powyższe ustalenia na uwadze oraz w oparciu o treść powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w sentencji postanowienia.